

Een van Blaauws officieren had inmiddels de procureur-generaal weten te vinden. Deze kwam samen met de advocaat-generaal tegen het ingrijpen van het Militair Gezag protesteren en gaf daarbij te verstaan dat hij de rechtmatigheid van het gehele optreden van de regering in twijfel trok. Majoor van Everdingen die bij dit gesprek aanwezig was, repliceerde toen, 'dat men beter gedaan had, zich wat eerder over de wettigheid van maatregelen te bekommeren.'¹ Aan de procureur-generaal en de advocaat-generaal werd verzocht, zich tien minuten te verwijderen; in die tien minuten werd besloten, van Loon en de vier door de bezetter benoemde raadsheren te schorsen en alle overige te staken (de twee 'foute' die nog in Nijmegen waren, zouden bovendien geïnterneerd worden). Slechts op één punt weken deze besluiten af van de (Blaauw niet bekende) instructies van van Heuven Goedhart: mr. Nypels werd gestaakt in plaats van geschorst. Van Heuven Goedhart maakte hier groot bezwaar tegen en de staking van Nypels werd op 13 oktober alsnog in een schorsing omgezet.

Niet alle gestaakte raadsheren waren op 17 september, toen 'Market-Garden' werd ingezet, in Nijmegen aanwezig geweest; enkelen bevonden zich in het westen des lands. Op 13 oktober nu werd in een uitzending van Radio Oranje meegedeeld dat van Loon en twee 'foute' raadsheren door de minister van justitie waren ontslagen, 'na verkregen advies van de commissie die omtrent het ontslag van ambtenaren van advies dient' (dat advies was in het Zuiveringsbesluit in geval van ontslag voorgeschreven en de commissie-Beelaerts was daartoe bijeen geweest, wij weten niet in welke samenstelling), dat drie raadsheren, onder wie Nypels, waren geschorst, aangezien 'van hen op grond van hun houding tijdens de bezetting niet de getrouwe medewerking aan het herstel van het vaderland kan worden verwacht', en dat de overige raadsheren allen waren gestaakt. Nypels en mr. N. C. M. A. van den Dries, een van de gestaakte raadsheren, hoorden dit persoonlijk via de radio. 'Als men', schreef van den Dries kort na de bevrijding,

'welhaast vijf-en-twintig jaar zijn land als lid van het hoogste rechtscollege heeft gediend . . . , dan moet het toch pijnlijk treffen, uit de aether een bevel tot staking van zijn werkzaamheden te moeten incasseren. Men voelt zich dan als getroffen door een Zeus, die van de onbereikbare hoogten van de Londense Olympus toornig zijn banflitsen slingert naar Nederlandse bodem.'²

Ook anderen vonden het ingrijpen van van Heuven Goedhart, met

¹ A.v. ² N. C. M. A. van den Dries: *De Hoge Raad der Nederlanden tijdens de bezetting* (1945), p. 73.